

Rigsdagstidende.

1850.   Forhandlingerne paa Folkethinget.   № 300.

77de Møde.

Onsdagen den 15de Mai.

(Fortsat.)

ad § 11.

Det ansees ikke nødvendigt, at Districtshestene, saaledes som her under No. 1 er foreslaaet, holdes hele Aaret paa Stald med tørt Foder, hvorimod det formenes, at de uden Skade for deres Brugbarhed ville kunne sættes paa Græs i den egentlige Sommertid, dog saaledes, at de ved betimelig Indkaldelse optages paa Stald en passende kort Tid isorveien. Dette stemmer ogsaa i det Væsentlige med Forordningen af 30te Januar 1778 § 28, saaledes som samme har været modificeret ved de i sin Tid udstedte aarlige Parolfbefalinger om de saakaldte nationale Hestes Indkaldelse til Regimenternes Dvælses. Ligesaa lidet findes det hensigtsmæssigt at optage den foreslaaede nye Bestemmelse i Nr. 3 om, at Districtshestene ikkun maatte bruges til Arbejde af den Art, hvortil de enten som Rideheste eller som Trækheste ere bestemte; thi en saadan Indskrænkning vilde let medføre en ikke ønskelig Forskjel i Forplejningsomkostningerne for Hestene, uden at Ridehestene dog efter Saghyndiges Mening lide Skade af at bruges til jevnt Markarbejde, hvorimod de endog antages at have Gavn deraf. Det vil derfor formeentligt være tilstrækkeligt at foreskrive en saadan Brug af Hestene, hvorved de stedse holdes i forsvaerlig og tjenstdygtig Stand, saaledes som hidtil har været fastsat i Forordningen af 14de Septbr. 1774 § 29.

ad § 12.

Eftersom Bestemmelsen i 2det Stykke af 1ste Afsnit om Krigsbestyrelsens Besøielse til at lade foretage Eftersyn af Hestene i Districterne maa ansees for næsten overeensstemmede med det, der ved Forordningen af 30te Januar 1777 § 29 var indrømmet Militaeretaten i

Henseende til de saakaldte nationale Heste, finder Udvalget dog saadant Eftersyn under almindelige Omstændigheder at ville være overflødig, thi deels ville Amtsraadene og Communalbestyrelserne selv blive interesserede i at paasee Hestenes gode Tilstand, deels vil Hestenes Fremstilling for Selskaberne og Regimenternes Mynstringscommissioner fremdeles jevnlige give Leilighed til at kontrollere Udredningspligternes Opfyldelse og drage Overtræderne af disse til Ansvar. I Betragtning heraf, og, da de omhandlede Eftersyn vilde blive meget kostelige uden at have synderlig Virkning, efter som de udsendte Officerer og Dyrlæger dog intet Afgjørende kunde foretage, bør disse Eftersyn efter Udvalgets Fleertals Mening indskrænktes til saadanne Tilfælde, hvor særdeles Omstændigheder (f. Ex. forestaaende Krig, overordentlige Troppesamlinger m. v.) maatte gjøre det magtpaaliggende for Militaeretaten at forsvise sig om Hestenes Tilstand.

Medundertegnede B. Nørgaard maa dog af foranførte Grunde formene, at ethvert fra Krigsbestyrelsens Side foranstaltet Eftersyn af Hestene kan bortfalde.

Forsaaavidt her i 2det Afsnit tilkjendegives, at en til Hestens formindskede Brugbarhed svarende Kjendelses Betaling til Regimentets Kasse skal bestemmes, finder Udvalget deels Udtrykket Kjendelse mindre vel valgt, da her er Tale om at ansee Vedkommende for en større eller mindre Lovovertrædelse, deels det tilkjendegivne Princip for den saakaldte Kjendelses Bestemmelse mindre passende, efter som Lovovertrædelsen ingenlunde altid vil bestaae i et Forhold, der har Indflydelse paa Hestens Brugbarhed. Efter Udvalgets Formening bør det derfor hellere ligefrem fastsættes, at der til Regimentets Kasse skal betales en Mulct, hvis Størrelse skjøntes at kunne ansættes fra 5 til 30 Rbd., undtagen i Tilfælde af, at Hesten kun antræffes i en mindre god Foderstand, hvor Maximum ikke